

Zříceniny hradu Frejštejna leží na pravém břehu řeky Dyje, kde začíná Vranovské jezero, jižně od Podhradí nad Dyjí (dříve Frejštejn). Podle hradu se psali v r. 1250 Gaitmar z Frejštejna a jeho bratr Hartleb a v r. 1286 Oldřich Frej z Frejštejna. Další zpráva o hradu pochází z r. 1331 a hovoří se v ní o purkrabím na Frejštejně. V r. 1390 se na hradě připomíná kaple sv. Kateřiny. Král Zikmund zapsal hrad Lipoltovi z Krajku. Jeho zástupce Jan Krajíž náležel k významným představitelům moravské šlechty a byl jedním ze sedmi rozhodčích ve sporu české a moravské šlechty, urovnávaném ve Velkém Meziříčí v r. 1440. Připojil se k zemskému míru, sám jej však nakonec nedodržel a přepadával okolní městečka, vsi a panství na jižní Moravě i v Rakousích. Byl proto označen za rušitele pokoje a hrad Frejštejn moravští stavové vykoupili a rozbořili.

Na konci 15. století jej vlastnili páni z Cimburka, za kterých byl v pozdně gotickém slohu vystavěn reprezentační rytířský sál. V roce 1511 přechází hrad do soukromého držení a od 16. do 18. století byli jeho majiteli moravské rody pánů ze Žerotína, ze Zástřizl a z Petřvaldu. Na Buchlově probíhaly stavební úpravy ještě v duchu renesance a baroka. Avšak již v roce 1701 byl dostavěn zámek v Buchlovicích, do něhož se v roce 1751 majitelé přestěhovali natrvalo, a hrad již neby nadále upravován.

Při pozdějším dělení krajířských statků daroval Wolfgang z Krajku v r. 1487 svým synům Lipoltu a Jindřichu zbořený hrad Frejštejn, městečko Vratěnín a vsi Mladoňovice, Stálky, Ferrejštejn, Korolupy, Mašovice, půl Rancířova, Hluboké, Šatice (zanikly), tvrz v Kostníkách, jež byla odedávna manstvím Frejštejna, a dvůr v Lubnici. Král Vladislav II. propustil Volfu Krajíři z Krajku Frejštejn z léna, což potvrdil v r. 1493 i jeho synu Lipoltovi. V r. 1628 získal hrad císařský rada Jakub Berchtold, který byl v r. 1633 povýšen do stavu svobodných pánů z Uherčic. Od těch dob měl Frejštejn společné osudy s Uherčicemi.

zdroj: <http://www.hrady.cz/index.php?OID=139>